

[Søren P. Larsen.]

rende Socialminister Ludvig Christensen: Nu øjner jeg ingen Mulighed for at komme længere, med mindre man skulde søge at skabe Udveje for en forsikringsmæssig Overbygning.

Nu er vi naaet igennem disse Aar. Tager jeg Tallet 100 som Udgangspunkt i 1938—39 — det er det Tal, Ministeriet selv bruger baade for Understøttelsen til de gamle og Invaliderne og for Pristallet — saa har vi i Løbet af 10 Aar gennemlevet den Udvikling, at Pristallet for 1947—48 skønnes at være 164 ifølge Socialministeriet, og Ministeren vil jo sige god for, at det Tal er rigtigt. Altsaa 164, og hvad har saa et Ægtepar, der oppebærer Aldersrente i København, faaet i Forhold til de 100, som det fik i den lykkelige Tid, da Stauning-Munch eksisterede? I 1947—48 da Pristallet er 164, faar et Ægtepar i København med fuld Aldersrente Renten efter et Pristal paa 218. Det er det Dokument der foreligger. Det samme Ægtepar vil som Invalider ogsaa faa 218. Saa kommer vi til Provinsbyerne, der vil de faa 222, og gaar vi til Landkommunerne, vil et saadant Ægtepar faa 254.

Jeg sagde ved første Behandling af dette Lovforslag, at Bemærkningerne, Motiverne til Lovforslaget, som skal bære Paragrafferne, var mere følelsesbetonede end realitetsbetonede. Jeg beder ærede Medlemmer om at kigge paa Bemærkningerne til Lovforslaget. Man „skønner“, man „ønsker“, men Talmaterialet har man set bort fra. Ved alle Forhandlinger om Lønforhold — og her kan jeg henvende mig til Socialdemokraterne, for det kender de til, og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen vil sikkert give mig Ret — anvender man altid Tallene paa Livsfornødenhedernes Stigning og stiller dem i Relation til Lønnen og lader det danne Baggrunden for Forhøjelseskraevne. Her hvor det drejer sig om Aldersrenten, er vi ude over det.

Nu vil jeg slet ikke være onskabsfuld, men blot sige, at det er da klart, at enhver, der skal have Rente, vil have saa meget som muligt — selv Rigsdagsmænd vil have saa meget som muligt, naar det drejer sig om økonomiske Godtgørelser —, og den Agitation, man fra kommunistisk og socialistisk Side satte i Gang i Fjor, har jo haft til Følge, at man paa Trods af Tallene, paa Trods af de saglige Motiver, der foreligger, nu gaar

i Gang med en Revision, som vil koste i første Omgang indtil April Maaned 21 Mill. Kr., og dernæst 50 Mill. Kr., maaske mere, hvert Finansaar fremover. Jeg anmoder den ærede socialdemokratiske Ordfører om i Stedet for en lyrisk præget Tale at svare paa det Spørgsmaal, om han finder, at det Talmateriale, som Socialministeriet efter Begæring af Udvalget har oversendt til os, taler for Gennemførelsen af yderligere Krav som dem, Lovforslaget er Udtryk for? Det er det, det drejer sig om, naar man skal forhandle. Det er det, der har været vejledende for os, da vi i Fjor foretog en Revision, som man nu søger at overbyde. Socialisterne kan godt byde over, men naar vi naar til næste Aar, kommer det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen og byder dem over igen uden Hensyn til Tallene, uden Hensyn til Motiverne.

Selvfølgelig maatte vi raadføre os med det Talmateriale, der forelaa for de foregaaende Aar allerede i Fjor, og se efter, hvad vi skylder Rentemodtagerne paa Grund af Prisudviklingen. Saa kunde man sige: ja, men udover dette kan der være Tale om at yde det, man i gamle Dage kaldte et Velstandstillæg. Jeg kan huske for mange Aar siden, da vi drøftede Lønningslov, og da Pristallet vist heller ikke var saaledes, at det kunde drive tilstrækkeligt op, at man fra socialistisk Side sagde: Vi kan give saadan et Slags Velstandstillæg, ikke sandt? Velstanden her i Landet er voksende, det maa ogsaa finde Udtryk i endnu bedre Af-lønning af Tjenestemændene. Og saa stærke var de dengang, at de kunde gennemføre det.

Nu har vi hørt Statsministerens dybe Bekymring over det elendigt styrede Land, han er kommet til at blive Statsminister for, og vi har hørt Finansministerens økonomiske Oversigter, der er præget af Mismod og Skalpejagt paa alle Omraader, og saa spørger jeg den ærede Ordfører for Socialdemokratiet: finder han, at der er Grundlag for paa Grund af den almindelige Velstand her i Landet at gennemføre yderligere Til-læg ud over det, som Pristallet giver Udtryk for, og som vi allerede har faaet gennem den Revision, vi gennemførte i Fjor? Jeg tror, man fra den Side vil faa ondt ved rent sagligt at besvare et Spørgsmaal af den Beskaffenhed i positiv Retning.

At de saa har lovet en hel Del forud for Valget, maa de jo om. Men jeg vil ikke